

Lovforslagets § 3, som der med ligesaa god Høie kunde være Tale om at sammendrage. Jeg skal i saa Henseende tillade mig at henvende den høitærede Ministers Opmærksomhed paa to Embeder, hvis Sammenbringning efter min Mening kunde være af Interesse, naar der indtræder Vacance i noget af dem, nemlig Hatting og Bjerre Herreder, to Embeder, hvis Forretninger og Omraade ere den høitærede Minister særdeles nøie bekendte. Disse tvende Embeder have tidligere hørt sammen, og den eneste Grund til, at de i sin Tid bleve skilte ad, var, saavidt jeg har kunnet erfare, at de afgave en meget rigelig Indtægt til den dengang sportellønnede Embedsmand, en Indtægt saa rigelig, at man antog, at tvende Embedsmænd godt kunde leve deraf. Denne Betragtning falder jo imidlertid bort, efterat Embederne ere blevne satte paa fast Gage, og hvad det samlede Omfang af disse to Jurisdictioner angaaer, da er det ingenlunde større, end at de vistnok meget vel ville kunne bestrides af een Embedsmand. Jeg tror derhos navnlig, at den Deel af Forretningerne, som ellers gjør størst Fordring paa Politimestrens Tid, nemlig Forhørerne i criminelle Sager, ikke er særdeles betydelig i noget af disse to Embeder, hvis Befolkning næsten overalt er meget velstaaende. Derjom Spørgsmaalet om en saadan Sammenbringning skulde komme under Overveielse, vil jeg tillige bede den høitærede Minister om at undersøge, hvorvidt det ikke vilde være rettest at forlægge disse Embeders Thingsted fra, hvor det nu ligger, nemlig i Bjerre, til den nærmeste Kjøbstad Horsens. Jeg antager, at dette ialfsald for Hatting Herreds Vedkommende vilde være det ene Rigtige og Hensigtsmæssige, selv om man ikke finder Anledning til at sammendrage begge de nævnte Embeder, idet Hatting Herred næsten overalt har en længere Vej, i særdeleshed nu da Jernbanen gennemfører Hatting Herred fra Syd til Nord, for at komme til Bjerre, end det har for at komme til Horsens. Men selv naar man sammensmelter de to Jurisdictioner, vilde det vistnok være hensigtsmæssigt for deres egen Skyld. De Lovforslag, som i sin Tid have været forelagte Rigsdagen om Underretskredsens Inddeling og om

Politiets Ordning udenfor Kjøbenhavn, indeholdt netop ogsaa en Bestemmelse, ifølge hvilken disse to Herreder vilde faae deres Underdommer og deres Politimester boende i Horsens. Med Hensyn til de Forandringer, der ere foretagne i Lovforslagets § 3, kan jeg altsaa ganske følge den høitærede Minister. — Jeg vil dernæst ønske, at den høitærede Minister, efter at have taget Sagen under nærmere Overveielse, maa finde sig foranlediget til at stille et Forslag til § 4, hvorved Retsbetjentenes og Magistratsembedsmændenes Lønninger blive satte til de samme Beløb, som oprindeligt vare foreslaaede af Regjeringen. Det forekommer mig nemlig, at de Argumenter, som paa et andet Sted saa stærkt ere blevne gjorte gjældende for at lade baade Magistratsembederne og Retsbetjentembederne i første og anden Klasse nøies med de Lønninger, som nu ere vedtagne istedetfor dem, der vare foreslaaede fra Regjeringens Side, nærmest kun hvile paa saadanne ganske almindelige Betragtninger som, at det er vigtigt at spare, hvor der kan spares, og at det ganske vist vil være muligt at erholde kvalificerede Ansøgere om disse Embeder, selv om de blive lønede med de ringere Lønninger, som nu ere vedtagne. Disse tvende Betragtninger forekommer mig imidlertid at have overmaade ringe Værd. Den hele Lønningscala er jo nemlig, som den høitærede Justitsminister allerede har bemærket, først bleven fastsat efter en overordentlig nøie Granskning og efter stærk Kamp om, hvad der var rigtigt, og nu paa eengang uden nærmere Undersøgelse at fravige det hele Skjøn om det indbyrdes Forhold mellem Lønningssatserne for de forskjellige Embeder forekommer mig derfor at være urigtigt. Men der er ogsaa en anden Side, som jeg skal nævne, hvorfra det forekommer mig, at Forandringerne i § 4 ere uheldige. Saaledes som § 4 nu er affattet, staaer det nemlig idetmindste for mig saaledes, som om der er en Modstrid mellem denne Paragraphs Bestemmelse og saa, hvad der er Meningen af Bestemmelserne i § 9 af det Forslag til almindelige Regler om Lønningsforholdene, som vi i gaar behandlede. Jeg formaaer ikke at see rettere, end at, naar § 4